אנשים

מרוע לא חגג שימעון פרס את בר־המיצווה שלו והיכן בחר דויד לוי ללקק גלידה

■ בין פעילות מיפלגתית אחת ושנייה, ערב הבחירות, מצא יושב־ראש מיפלגת העבודה **שימעון פרס** זמן לספר את סיפור קשריו עם הנוער־העובד והלומד למוסף מיוחד, במלאות 60 שנה להיווסדו. פרס הרחיק לכת בסיפור נעוריו. בין השאר סיפר כי לא חגג את חגיגת בר־המיצווה שלו: „סירבתי לחגוג אותה, כפי שנמנעתי לחגוג דבר אחר בחיי. לא חשתי בנוח לעמוד במרכז העניין שהוא אני עצמי." איך הוא הגיע דווקא לנוער העובד? „לא הייתי מעולם רקדן מעולה, וכל ניסיונותי לנגן במפוחית עלו בתוהו, ובזה הירבו לעסוק בתנועת הצופים." בנוער העובד, לעומת זאת, היו קיבוצים, חקלאות, החולצה הכחולה והפגישה עם נוער תימני, שהקסימו את פרס הצעיר. „עד היום אני סבור שהבושם המשובח בריחות הוא זה העולה ממלפפון צעיר וטרי, באותו רגע קריטי שהוא נקטף מעליו," מתאר פרס את עבודתו בכפר הנוער בן־שמן. על לימודיו שם סיפר פרס: „הצטיינתי בשיעורי הספרות וה־תנ"ך, וברחתי משיעורי הכימיה והפיסיקה. היתה לי הסתייגות, או אפילו התנגדות, למדע ה־מדוייק." על דרכו לפוליטיקה סיפר פרס, שההתחלה היתה בכ־תיבת חומר פובליציסטי. „אחדות מרשימות אלה הגיעו גם ל**ברל כצנלסון**, והוא הזמינני לשיחה. ברל העלה אותי לדרך חדשה. בה אני נודד ומתייסר, מקווה ופועל, מאז ועד היום."

■ מדוע נרחק **מנחם סבי־דור** אל שולי המיפלגה הלי־ברלית? לפירסומאי **דויד אד־מון** היה הסבר מרתק, שבמרכזו ארוחת־צהריים אחת גרולה. אדמון סיפר לחבריו בסניף המיפלגה הליברלית בתל־אביב, שהכל החל בכנופיית הארבעה, שאת הקמתה יזם סבידור. השתתפו בה שלושה ליברלים נוספים: **דרור זייגרמן, דן תיכון ויצחק ברמן**. הם החליטו לבקש מראש־הממשלה **יצחק שמיר**, שיכיר בהם [illegible] עצמאית בליכוד. [illegible] את יושב־ראש [illegible] הסף, וזה הבין, [illegible] התקבלה. [illegible] לקראת [illegible] מיפלגה. אז הזמינו [illegible] את סבידור [illegible] בירושלים. בין [illegible] שטחו לפניו את [illegible] והדימוי הציבורי הגרוע שלה. „המיפלגה נמצאת במצב קשה. רק אתה יכול להושיע את הליברלים," אמרו הסועדים לסבידור. סבידור לקח על עצמו להכין טיוטת הצעה לסמכויות שאותן ביקש. כאשר הבין סבידור שהשרים עבדו עליו, התברר לו גם שחבריו בכנופיית הארבעה נטשו אותו.

■ בית־הקפה **הגלידריה**, ברחוב אבן־גבירול בתל־אביב, ידוע כמעוז של תומכי **יצחק שמיר**, מבעלי המקום, דרך **רוני מילוא**, המרבה לשבת שם, ועד צעירי חרות אחרים. הפוקדים את המקום. לכן רבה היתה ביום החמישי שעבר ההתרגשות, כאשר למקום הגיע סגן ראש־הממשלה **דויד לוי**, שאחרי יום דיונים מפרך בעניין ליכוד הליכוד, או התפרקותו, הוא בא ללקק גלידה דווקא שם.

■ העיתונאי הבאר־שבעי, **יצחק** („איציק") **לוינסון**, תבע לפני זמן לא רב את שבועון הליכוד יומן השבוע, על הלנת שכר. הוא תבע את ח"כ מילוא, עורך העיתון. אך משום מה כל ההודעות מבית־המישפט שנש־לחו למילוא, חזרו. הדוור כתב עליהן שהכתובת לא ידועה. לוינסון החליט להביא בעצמו את הודעת בית־המישפט למילוא. הוא ניצל את אחד מכינוסי המרכז האחרונים למטרה זו. מילוא ניסה להתחמק, וביקש מלוינסון שישלח לו את ההזמנה דרך מזכירות הכנסת. אך לוינסון לא ויתר, נתן למילוא את ההזמנה לבית־המישפט בבאר־שבע והחתים אותו על קבלת ההודעה.

■ המישפחה הגדולה של מזכ"ל ההסתדרות החדש **יש־ראל קיסר** היתה לצידו לאורך כל יום בחירתו לתפקיד. בבוקר, סמוך לעלייתו לקומה השביעית לישיבת הוועד הפועל, הובאה לחדרו עוגת־ענק מעשה ידי דודו **זבריה עמיר**, בעל רשת קונדיטוריות. את סמל ההס־תדרות ציירה **נאווה**, בתו של עמיר ואת הברכות כתב בנו.

■ קיסר ביקש מעיתונאים שלא יפקדו את ביתו באותו הערב, משום שהוא רוצה להיות עם משפחתו. לביתו הצנוע בחולון באו רק בני מישפחה קרובים, אך הבת **ראומה**, בת ה־21, העדיפה ללכת לסרט עם חברה, ושבה לביתה בשעה מאוחרת יותר. האשכנזי היחיד שהוזמן, ואשר לא היה מבני המישפחה, הוא המראיין **איתן דנציג**, מקורבו של קיסר.

■ מנהיג צומת, **רפאל** („**רפול**") **איתן**, מנצל באחרונה כל הזדמנות להופעה לפני קהל. בשבת־תרבות הוא הסביר את פרטי תוכנית־החירום הכלכלית שלו: „שיפסיקו להביא נייר טואלט מארצות־הברית ותח־תונים מאנגליה." כאשר הוא נשאל על קשיחותו, הוא הסביר שמגיל צעיר הכין אותו אביו לאפשרות שהוא יישאר יום אחד לבדו במידבר, וביקש ממנו להתמודד עם אפשרות זו. כאשר התבקש להבהיר את שתקנותו הסביר, כי מאז ומתמיד ידעו שהוא מרבר כשצריך לרבר. ועל השאלה מדוע הוא מתקבל על־ידי חלק מן הציבור כפשטני ופרימיטיבי, הביא ציטוט ממישלי קרילוב: „כל דבר פשוט תחליט בלי חוכמות אליו לגשת."

■ הפרופסור החיפאי **שבח וייס** מנצל את ימי ערב־הבחירות להכין את פירקי סיפרו הבא על מערכת הבחירות הנוכחית. וייס, שנבחר למקום ה־11 יהיה כמו זה של הראשונה — 47 — ולדעתו, אין הצדקה לצעקות של הצעירים על קיפוח. הנתון, המעציב מבחינתו, הוא שבכנסת הבאה יגדל מיספר הניצים על חשבון היונים.

■ בערב ראיונות שערד **מני סאר** במועדון, סיפר מפיק ומגיש כלבוטק, **רפי גינת** על תוכנית כלבוטק. שנאסרה לשידור בצו־ביניים של בית־המישפט־העליון. גינת סיפר שהם השתמשו בשם חברת ש' ל' עסקים, במיסגרת חלוקת פירסי העסק המובחר. ראשי־התיבות של החברה היו שיווק לוקשים.

■ פאר טען שסיכויי גינת לנצח בבית־המישפט־העליון הם קלושים. בו במקום הם התערבו וגינת התחייב שאם הוא יזכה, הוא ינחה ארבעה ערבי ראיונות במועדון ללא תשלום.

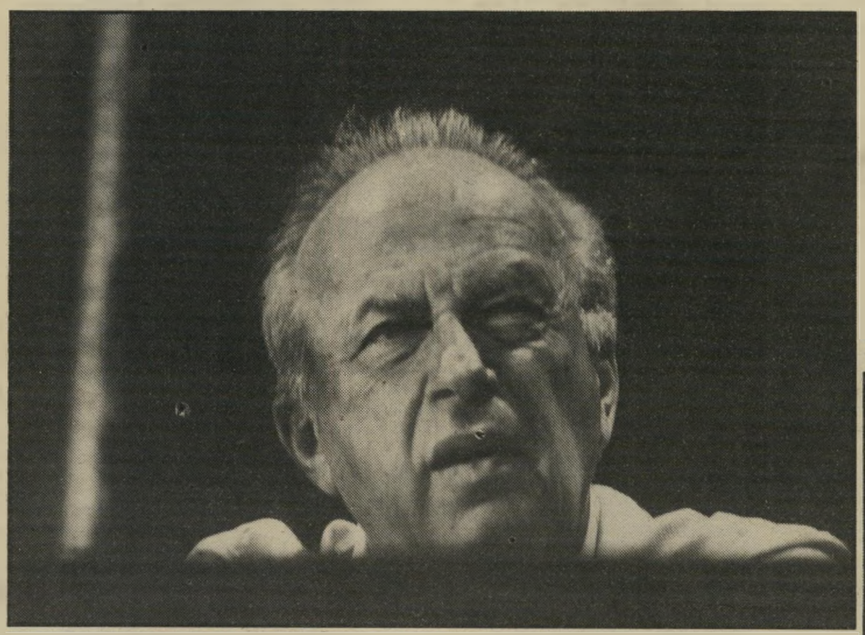

יצחק רבין היה עייף מאוד אחרי ארבעה ימי דיונים אינטנסיוויים כחבר בוועדה המסדרת של מיפלגת העבודה. שדנה בשיבוץ ובהרכב הרשימה לכנסת. בישיבת מרכז המיפלגה, שנערכה ביום הרביעי אחרי־הצהריים באולם אוהל־שם בתל־אביב, הוא ניצל את השולחן, שלפניו ישב על הבימה, והניח עליו את ראשו (למטה). יושב־ראש המיפלגה, שימעון פרס, היה זה שהקריא את רשימת המועמדים, וכשסיים את דבריו מיהר לצאת מהאולם, ונכנס לריכבו (מימין). עד שנהגו הצליח לפלס את דרכו ברחוב בלפור הצר שמלא ביוצאים מהאולם, הוא לחץ ידי חברי מרכז שניגשו לריכבו לברך אותו.